

నిడవెనుక నిజం

సి. భారతి

పోష్టుమేన్ ఉత్తరం యిచ్చి వెళ్ళాడు. ఉత్తరం అందుకున్న కామేశంగాకు కాసేపు కనుబొమలు ముడివేసి చదివి తరువాత చిండులు తొక్కటం మొదలుపెట్టారు.

ఉత్తరం అన్నయ్యదగ్గరనుంచేనా అని అత్యంతగా చూస్తున్న సుశీలకి తండ్రి చర్య అర్థంకాలేదు.

తేబిల్మీద ఉత్తరం పెట్టి పెద్ద, పెద్ద అంగలేసుకుంటూ వంటింట్లో ఉన్న భార్యదగ్గరకు వెళ్ళి “నీ కొడుకు చేసిన ఘన కార్యం చూశావా” అన్నాడు కామేశంగారు. భర్త వాలకంచూసి మాడలిపోయి “ఏంచేశాడండి” అంది శాంతమ్మ నెమ్మదిగా!

“వెళ్ళిచేద్దామయ్యా” అంటే నీ తమ్ముడు వచ్చే సవత్సరం అని వాయిదా వేసి కూర్చున్నాడు. అక్కడ ఉద్యోగం వెలిగిస్తున్న పుత్రతర్పణం ఎవరో అమ్మాయితో తిరుగుతున్నాడట. వెళ్ళికుండా

చేసుకున్నాడో, చేసుకోబోతున్నాడో, ఏమో! అక్కా తమ్ముళ్ళిద్దరూ ఏం చేయదలచుకున్నారో చేసుకోండి” అంటూ అక్కడనుండి వెళ్ళిపోయారు కామేశంగారు.

భర్తకీషవయ్యాన్ని ఎలా తెలిసాయో అడిగటానికి కూడా ధైర్యం చాలలేదు శాంతమ్మకు

కామేశంగారు అవతలికి వెళ్ళిన తరువాత కూతురుని చూసి “మీ నాన్నగారు కోపంగా ఉన్నారు ఎక్కడనుంచేనా ఉత్తరం వచ్చిందా సుశీలా” అంది.

“అవునమ్మా హైదరాబాదు నుండి అన్యయ్య ఫ్రెండ్లట ఉత్తరం వ్రాసారు. అన్నయ్య ఎవరో అమ్మాయిని పెంటబెట్టుకొని సినిమాలోకి, పికార్లకి వెళ్ళటం ఎన్నో సార్లు తను చూశాడట అందుకని అన్నయ్య ఎవరి వలలోనూ ఒక కుండా ముందుగా జాగ్రత్తపడమని వ్రాసారాయన”

“జమేనంటావా సుశీ”

“ఏమోనమ్మా నాకేం నవ్వలేకంటేడు. మన సరళోదినంటే అన్నయ్యకి యిట్టమేకదా! ఇప్పుడిలా చేస్తాడనుకోను. ఆ ఉత్తరం వ్రాసినాయనకు మనమీద యింతదూ ఎందుకు కలిగిందో అర్థంకావటంలేదు. ఒకవేళ అన్నయ్య ప్రవర్తన నిజమే అయినా ఏ సందర్భంలో వెళ్ళాడో”

“అయితే ఆ డపిల్లని పెంటబెట్టుకుని తిరగడం నిజమేనంటావా?”

“నాకేం తెలుసమ్మా? నేనిక్కడ ఉన్నానుగా! ఒకవేళ అలా జరిగినా ఏ పనికొత్తుల్లో జరిగిందో అంటున్నాను కాని సరళోదినకు అన్యాయం చేయడమ్మా అన్నయ్య”.

తల్లి, కూతుళ్ళిలా మాట్లాడుకుంటూ ఉండగానే శాంతమ్మ తమ్ముడు రామారావుని పెంటబెట్టుకుని వచ్చి ఉత్తరం చేతికిచ్చారు కామేశంగారు తన భాధ్యత తీరిపోయినట్లుగా!

ఉత్తరం చదివి అయోమయంలో పడి ఆలోచనలో మునిగితేలి “ఇప్పుడేంచేద్దాంబావా” అంటూ తలెత్తి చూసేసరికి ఆ బావగారు అక్కడలేరు. తిన్నగా వంటింట్లోకి వెళ్ళి అక్కగారి ప్రక్కన కూర్చొని “అక్కా మన వేణు యిలా చేయటం నిజమేనంటావా?” అన్నాడు రామారావు.

“ఏమోరా బాబూ సుశీలకూడా అలా జరిగుండొచ్చు అంటోంది” అంది శాంతమ్మ.

“ఏ పరిస్థితిలోనన్నా ఎవరినన్నా నెంటు బెట్టుకొని వెళ్ళాడేమో నన్నాను కాని ఆనంద్యులు గురించి నాకెంతో సందేహం లేదు” నొక్క చెప్పింది సుశీ.

మేనల్లుడే అల్లుడవు తాడని కొండ్రత ఆశపెట్టుకున్న రామా రావుకి “వేణు పుష్పంలో ఏ పిల్ల నన్నా ప్రేమించాడేమోనన్న ఆలోచన కలిగేసరికి దిగాలు కట్టాడు. పుష్పంలో పిల్లనితప్ప ఎవరిని చేసుకోను అంటాడేమోనన్న సందేహం కలిగేసరికి మనశ్చింతా వేణుమీద గిలుపుకున్న శ్యామల కళ్ళెదుట నిలిచింది. రకంకాల సందేహాలు ఆలోచనలు కలిగేసరికి అతని మొహం దీనంగా నిరుత్సాహంగా రియారైంది.

ఇక శాంతమ్మనంగతి మరి దాడుణంగా ఉంది. ఆ ఉత్తరం నంగతి విన్నతరువాత ఎలా నచ్చ చెప్పినా ఆమెకు ధైర్యం వచ్చేటట్లు లేదు

తల్లి, మేనమామ నిరాశ, నిట్టూర్పులలో మునిగి ఉండగా “మామయ్య ఒక్కమాట” అంది సుశీల.

“ఏమిటి”

“అమ్మకి తెలుసును కాని సువ్వువీను మావయ్యా, అక్కడైనా పూర్తిగా ఉత్తరాన్ని సమ్మక అన్నయ్యని అర్థంచేసుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తావనుకుంటాను”

“నాలుగురోజుల క్రతం స్కూలు నుండి వచ్చి అమ్మా, నాన్న

కూర్చొని ఉండగా “అమ్మా మన ప్రక్కంటి పాపక్క పెళ్ళికోసం వాళ్ళ నాన్నగారి చెప్పలగుతున్నాయట” అన్నాను అప్పుడే మనింటికి రబోలున్న పాక్క ఈమాట విని “నేను నల్లగా ఉన్నానే సుశీ. అందుకని నా పెళ్ళికోసం మానాన్నగారి చెప్పలగుతున్నాయి సువ్వు తెల్లగా ఉన్నావుగా మీ నాన్నగారి చెప్పలిదిగి పోకుండానే నీ పెళ్ళి వ్రతాదిలే” అనేసి వెనక్కిటిగి వెళ్ళిపోయింది

నా మాటలు పూర్తికాకుండానే పాపక్కయిలా అని వెళ్ళటంచూసి బిత్తరపోయాను. నాన్నగారు కోపంతో మండిపడుతున్నాడు.

“ఎప్పుడూలేదు. ఇటువంటి మాట ఎందుకన్నావమ్మా” అంది అమ్మ

“నేననలేదమ్మా పాపక్క వాళ్ళ బాబాయికూతురు రేణుక అంటుండగా నన్నను, అంత దగ్గర బంధువులు ఇలా అన్నాకోమిటని మీతో చెప్పబోతున్నాను నా మాట పూర్తి కుండానే పాపక్క వచ్చింది”

“అయ్యో నీవే అన్నాను పాప ఆనుకుంటుండేమో” అంది అమ్మ

“నేననలేదని వెళ్లి పాపక్కతో చెప్పతానమ్మా”

“ఏమి వద్దు ఊరికోండి. నేను అనలేదని చెప్పితే ఎవరన్నారని అడుగుతుంది పాప. దాంతో రేణుక పేరు బయటకొస్తోంది. అయిన

వాళ్ళలో మనస్పర్ధలు వస్తాయి. బంధువుల్లో పేదీలు పెట్టిన వాళ్ళం అవుతాము. అయితంటే కాసేపు సుశీలనే అనుకుంటారు ఇక ఊరుకోండి” అన్నరు నాన్నగారు

నిజానికి పాపక్కంటే చాలా యిష్టం నాకు. ఈ మాట నేనే అన్నానని నాతో మాట్లాడడేమో వెళ్ళి నిజం చెప్పాలనిపించినా నాన్నగారి మాటలు గుర్తుకొచ్చి ఆగి పోయాను రెండురోజులు జరిగాక మామూలుగానే మాట్లాడుతోంది పాపక్క. కాని ఆ మాటలు నేనే అన్నానని అనుకుంటోందికదా! అలా అనుకోవడానికికూడా అవకాశముంది. ఒకరు చెప్పిన మాట కాదు. స్వయంగా తనే వింది. ఆ మాటలు నేను స్వంతంగా అనలేదని ఎలా అనుకుంటుంది? పాపక్క పెళ్ళికి వాళ్ళ నాన్నగారి చెప్పలగుతున్నాయని విన్నదేకాని తరువాత నే చెప్పబోయే రేణుక వాళ్ళ అనుకుంటున్నారనే మాట వినలేదు కదా! అలాంటి మాట నేను చెప్పబోతున్నానని ఊహించనుకూడా. అలాంటి మాట నేనంటూ లేదా అని ఆలోచించకుండానే అపోహ పడింది

“ఇంతకీ ఏమంటావ్” అంది అమ్మ.

“ఏమిలేదు ఇలాగే అన్నయ్య చెండుకూడా పొరపాయిపడి ఉండవచ్చు అంటున్నాను”

అమ్మ మొహంలో రవ్వంత ఆశ కనిపించినా అది తాత్కాలికంగానే

(తరువాయి 24 వ పేజీ)

(8 వ పేజీ తరువాయి)

నాగవిప్రోహులతో మంతనాలు ఆపివేయాలి. స్వతంత్ర స్వరాష్ట్రాన్ని కోరుతున్నవారిని దేశద్రోహులుగా ప్రకటించి వారిపై కఠినచర్యలు తీసుకొనాలి.

మైకీలుస్కాటు నగటి ఊద విదేశీ ఏజెంట్లను నిర్మూలనాటంగా దేశానుంచి వెళ్ళిస్తామి. అజాగ్రత్తనంలో తియారయిన శాంతిసాధనా కేటు వంటి ప్రాధాన్యత యివ్వరాదు. నాగ విప్రోహులపై అవలంబించవలసింది కరకుతనం. అది కరువై నందువల్లనే సమస్య యింతగా క్లిష్టపడకు వచ్చింది.

శ్రీ నందలాల్ దోసు

(10 వ పేజీ తరువాయి)

అద్భుతం. నందలాల్ కళాభవనానికి ప్రధానోపాధ్యాయుడై యాడు. ఒక నూతన విధానంలో విద్య నేర్పాడు. ప్రారంభ దశనుండికూడా విద్యార్థులకు చిత్రలేఖ నాభ్యాసములో సంపూర్ణ స్వేచ్ఛనిచ్చాడు. బోధనా పద్ధతికి అనుగుణంగా కళా వాతావరణాన్ని రవీంద్రుడు సృష్టించ గలిగాడు. శాంతినికేతన్ లో ఉపాధ్యాయ పదవిని నిర్వహించి నందలాల్ బోస్ ఒక గొప్ప చిత్రకారుడుగను శిష్యుల హృదయ పేను పీతాన్ని. అలంకరించిన గురువుగను, నిరాడంబరుడు గను ఆదర్శజీవిగను ప్రఖ్యాతి చెందెను. నందలాల్ 83 సంవత్సరములు సంపూర్ణ జీవితమునుగడిపి 16-4-'66 న నాయం సమయమున స్వచ్ఛందము తైరి వారి జీవితం కాళాకాసులకు ఆదర్శ ప్రాయమైనది.

నీడవెనుక నిజం

(20 వ పేజీ తరువాయి)

ఉండిపోయింది. రా అన్నా. మామయ్య మాత్రం ఏమి మాట్లాడలేదు.

నిన్నప్రాద్దున సరళోదిన వచ్చి "సుశీ ఒకమాట చెప్తాను ఏవరికి చెప్పిందని మొదలు పైటి నువ్వు ఎవరినో వెళ్ళిచేసుకున్నట్లు కలొచ్చింది" చెప్పింది. అలా ఆలోచిస్తూ న్నావు కాబోలు అందుకే అట్లా వచ్చింది కల. మరేం భయపడకు అన్నయ్య నీష్టాడీనని" ఓదార్చాను. ఇదీ ఇక్కడ పరిస్థితి. నీ తరపున మాట్లాడినందుకు నాకేం బహుమతి యిస్తావో. నా సమ్మి కే అలా మాట్లాడించింది. ఈ ఉత్తరం అందినవెంటనే ఇక్కడకు వచ్చి వాలతావని ఆశిస్తున్నాను

ఇట్లు, నీ చెల్లి, సుశీల.

ఉత్తరం చదివి చిన్నగా నవ్వు నున్నాడు వేణు. కాళ్ళతీసి రెండే వాక్యాలు వ్రాశాడు. "మామయ్యా నీ కూతురి పెళ్ళికి లగ్నం పెట్టించు రెండు రోజుల్లో వస్తున్నాను."

నవ్యసాహితీ సమితి నవలికల పోటీ

1. నవ్యసాహితీ సమితి, నవలికల పోటీ ఏర్పర్చినది. నవలికల అరణ్య పేజిలో ఒకవైపు వ్రాయబడి 120 పేజీలు మించరాదు.

2. ఇతివృత్త మేడైన కావచ్చు అనువాదాలు, అంకాలు స్వీకరింపబడవు. రచనలు స్వంతమై వుండాలి

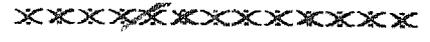
3. ఉత్తమ రచనలకు ప్రథమ బహుమతి 150 రూ॥ లు రెండవ బహుమతి 100 రూ॥ లు.

4. బహుమతి పొందిన నవలికలు సమితి ప్రచురించి రచయితలకు పారితోషకము ఇవ్వగలదు.

5. నవలికలు.

శ్రీ పోతుకూచి సాంబశివరావు.

ప్రధాన కార్యదర్శి 208 న్యూ బోయిగూడ సికింద్రాబాద్ చిరునామకు పంపవలసి.

మనవి

కోర్టు ప్రకటనలు పంపువారు ఈ క్రింది విషయములు గమనించగోర్తారు.

అక్షరములు విడివిడిగా వ్రాయగోర్తారు.

1 వ తేదీ పత్రికలో ప్రచురణ కాగోరు ప్రకటన 25 వ తేదీలో గాను, 15 వ తేదీ పత్రికలో ప్రచురణ కాగోరు ప్రకటన 10 వ తేదీలో గాను పంపగోర్తారు.